

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 103 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD og KRF) mod 17 (SF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 218:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokal-tv m.v.).

Af kommunikationsministeren (Torben Rechenдорff).

(Fremsat 23/2 89. Første behandling 9/3 89. Betænkning 12/4 89).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Behnke (FP):

Vi har en række ændringsforslag til regeringens forslag, og jeg vil knytte et par bemærkninger til dem.

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag gående ud på, at når fællesantenneanlæg og andre kabelsammenslutninger ifølge lovforslaget skal tvinges til at videresende f.eks. de udsendelser, en lokal tv-station måtte finde på at producere, synes vi ikke, det er rimeligt, at der er en lovmæssig tvang, medmindre brugerne først er blevet spurgt.

Vi kan nemlig sagtens forestille os, at en række af de tv-stationer, der allerede eksisterer, og nogle af dem, der vil komme fremover, måske ikke får så lang en levetid, og da synes vi ikke, det er rimeligt, at vi så pålægger disse fællesan-

tenneforeninger og andre den ekstra udgift, at de er forpligtede til f.eks. at udvide deres bestående anlæg, for så måske kort tid efter at kunne konstatere, at tv-stationen er gået ned, og at udgiften altså har været omsonst.

Det næste af vores ændringsforslag går ud på, at vi mener, at lovforslaget skal gøres brugbart i det praktiske og det virkelige liv, og den formulering, regeringen er nået frem til, er, at de lokale tv-stationer skal være berettigede til at sende 5 minutters reklame, dog svarende til 10 pct. af deres egen produktion.

De 10 pct. kan vi såmænd nok blive enige om. Dér, hvor uenigheden opstår, er om selve antallet af minutter, og jeg bliver nødt til at gentage mig selv fra førstebehandlingen, for det, det faktisk handler om, og som en række af de henvendelser, der er kommet til udvalget under arbejdet, viser, er, at hvis man skal finansiere en tv-station med kun 5 minutter, bliver prisen pr. reklamesekund så høj, at man indskrænker antallet af annoncører væsentligt, og det forstår vi faktisk ikke at regeringen er indstillet på, eftersom man ved gentagne lejligheder har understreget, at det handlede om ikke at genere reklamevirksomheden i TV 2.

Hvis man kun har 5 minutter, vil annoncerne blive de samme som dem, der er interesserede i at reklamere i TV 2, nemlig kun dem, der har de store penge bag sig.

At udvide til 10 minutter synes vi er en beskedent udvidelse. Stod det til den rene Fremskridtstanke, måtte man stort set reklamere alt det, man ville. Men vi har altså i samråd med en række af tv-stationerne fundet frem til, at 10 minutter er et realistisk bud, for så udvider man annoncørkredsen, og det vil sige, at den lokale købmand og den lokale isenkramforretning også kan være med, og så kan de store firmaer, f.eks. de store læskedrikfabrikanter, være henvist til reklamer i TV 2. Vi forstår ikke, at regeringen ikke vil være med til at udvide de 5 minutter til 10 minutter.

Endelig har vi også bemærket, at specielt den konservative ordfører, fru Connie Hedegaard, gentagne gange har sagt, at det handlede om også at give andre end arbejderbevægelsens radio- og tv-stationer en chance.

At begrænse sig til de 5 minutter betyder rent faktisk, at man er nødt til at få andre penge med for at kunne drive en sådan station, og arbejderbevægelsens stationer har langt større ad-